

ПРОТОКОЛ

№ 1912

гр. Варна, 22.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ю. Р. Бажлекова

Членове: Невин Р. Шакирова
мл.с. Александър В. Цветков

при участието на секретаря Елка Н. И.а

Сложи за разглеждане докладваното от Невин Р. Шакирова Въззивно гражданско дело № 20223100502341 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:50 часа се явиха:

След спазване разпоредбата на чл.142, ал.1 ГПК.

Въззивникът **Ю. Г. С.**, редовно призован, явява се лично. Представява се от адв. Св. И., редовно упълномощен и приет от съда от преди.

Въззиваемите страни **П. В. С. и Х. В. Д.**, редовно призовани, не се явяват. Представяват се от адв. Г. Н., редовно упълномощена и приета от съда от днес.

Въззиваемата страна **Г. Н. А.**, редовно призована, явява се лично. Представява се от адв. Д. П., редовно упълномощен и приет от съда от днес.

АДВ. И.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Н.: Да се даде ход на делото.

АДВ. П.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не съществуват процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ДОКЛАДВА ЖАЛБАТА

Производството е по реда чл. 437, ал. 2 вр. чл. 435, ал. 4 от ГПК. Образувано е по повод жалба с вх. № 16369/17.10.2022г., подадена от Ю. Г. С. с ЕГН ***** – трето по изпълнението лице – срещу действие на ЧСИ по изп.д. № 20227120400509 по описа на ЧСИ И.С., рег. № *** и с район на действие, този на ВОС изразяващо се в насочване на изпълнението върху недвижим имот, находящ се в гр. В., район „А.“, СО „П.“,

представляващ ПИ с ид. 10135.5549.1378 по КKKP на гр. В., целият с площ от 1253 кв.м., попадащ в урбанизирана територия и начин на трайно ползване „ниско застрояване“ посредством налагане на възбрана върху същия и който към деня на възбраната се е намирал във владение на жалбоподателката.

Жалбата е основана на оплаквания за незаконосъобразност на обжалваното действие на ЧСИ с доводи, че имота, върху който е насочено принудителното изпълнение по изп.д. се владее изцяло от жалбоподателката и съпруга ѝ П.С.. Владението е установено първоначално от покойния ѝ баща още през 1965 г., когато същият оградил имота и започнал да го обработва и да се грижи за него в рамките на реалните му граници, такива, каквито са и към настоящия момент. През 1977 г. баща ѝ изградил малка постройка в имота въз основа на разрешение, издадено на името на съпругата му М.С.. След смъртта на баща ѝ през 1990 г., жалбоподателката, заедно със съпруга ѝ продължили владението на имота; декларирали собствеността и заплащали дължимите за имота данъци и такси. Владението им продължава и към настоящия момент с ясното съзнание, че имота е техен. Длъжникът по изпълнението не е упражнявал фактическа власт върху имота, нито е оспорвал правата на жалбоподателката или на праводателите ѝ. Въз основа на упражнявано непрекъснато владение повече от 30 години, през 2015 г. се позовали на изтекла в тяхна полза придобивна давност, провели успешна процедура по обстоятелствена проверка и се снабдили с КНА. Актът бил вписан в нотариалните книги при СВп – В. под № 161 на 01.04.2016 г. Независимо от последното правните последици – придобиване на вещното право – се зачитат от момента на изтичане на законно определения срок по чл. 79, ал. 1 от ЗС. Ето защо собствеността е придобита от нея и съпруга ѝ много преди 2014 г., а недействителността по чл. 452, ал. 2 от ГПК е неприложима в случая. Длъжниците по изп.д. не притежават право на собственост върху имота, а дори и да са притежавали такова, то на основание чл. 99 от ЗС са го изгубили. При справка по партидите на длъжниците по изпълнението, жалбоподателката установила, че на 31.01.2014 г. е вписана възбрана върху ¼ ид.ч. от имота наложена за обезпечаване вземането по изп.д. № 2005311040042 по описа на СИС при ВРС с взыскател Г. Н. А.. Това изп.д. е прекратено по право на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК, поради което и възбраната е изгубила действието си. Действието на тази възбрана не ползва настоящия взыскател и не обезпечаваше вземането по настоящото изп.д., доколкото последното не е присъединено към това от 2005г., нито е противопоставимо на жалбоподателката. Посочила също, че от представени по делото удостоверения е видно, че длъжниците П. С. и Х. Д. са извършили отказ от наследството останало след смъртта на баща им В. Д.. По този начин същите са се отказали и от имуществото придобито по наследяване на тяхната баба П., което е допълнителен довод, че същите не са собственици на описания имот. Отправила поради всичко изложено искане действията на ЧСИ по насочване на изпълнението върху владян от тях имот посредством налагане на възбрана да се отменят с извод за незаконосъобразност.

В жалбата е отправено искане на основание чл. 438 от ГПК да се постанови спиране на изпълнителните действия до постановяване на решение по жалбата.

Длъжниците П. В. С. и Х. В. Д. в писмени възражения оспорват жалбата, както и доводите за придобито от жалбоподателката право на собственост върху описания имот. Оспорват валидността на съставения НА № 161/01.04.2016г. поради нарушение на процедурата по констатиране на правото на собственост върху възбранен имот от нотариуса. Оспорват също владението на жалбоподателката с твърдения, че многократно през годините са влизали в парцела и са брали грозде. Що се отнася до наследството на баща им В. Д., то същото приели с конклюдентни действия, изразяващи се в продажба на негов имот с договора по НА № 138 от 26.04.2002г. Ето защо вписаният впоследствие отказ от наследство е недействителен. Отправят искане поради това жалбата да се остави без уважение.

В писмено възражение вискателят Г. Н. А. оспорва качеството на жалбоподателката на трето за изпълнението лице с аргумент, че НА № 161/2016г. е нестабилен акт, издаден в полза на същата след вписване на възбраната по отношение на имота, предмет на принудително изпълнение. Ето защо и в качеството му на вискател по изп.д. същият му е непротивопоставим. От друга страна се позовава на разпоредбата на чл. 451 от ГПК, съгласно която от момента на налагане на възбраната длъжникът се лишава от право да се разпорежда с вещта, а съгласно чл. 452, ал. 2 от ГПК недействителността има действие за извършените след вписване на възбраната разпореждания. А на основание чл. 453 от ГПК на вискателя не могат да се противопоставят прехвърлянето и учредяването на вещни права, които не са били вписани преди възбраната, какъвто е настоящият казус. Отправя искане жалбата да се остави без уважение, както и изпълнителното производство да се спре до окончателното произнасяне по жалбата.

ЧСИ в изложени мотиви по обжалваното действие, изразява становище за неоснователност на жалбата. Посочва, че изпълнителното дело, първоначално образувано под № 20053110400042 в СИС при ВРС е идентично с образуваното пред нея под № 20227120400509, като правото на собственост върху имота, върху който е насочено изпълнението е възстановено със Заповед № ФС-150/07.04.2005г., влязла в сила на 10.05.2005г. в полза на наследниците на С.П.С., сред които са и длъжниците по изпълнението и жалбоподателката.

АДВ. И.: Поддържам въззивната жалба. Оспорвам отговора. Моля да се приемат представените с въззивната жалба доказателства.

АДВ. Н.: Оспорвам жалбата. Поддържам отговора. В допълнение считам, че жалбата е недопустима като доводите ми за това са следните: считам, че НА, с който се е сдобила жалбоподателката с обстоятелствена проверка по времето, когато имотът е бил възбранен с наложена възбрана от ЧСИ. На това основание това лице няма качеството на трето лице в смисъла на 435 ал. 4 ГПК.

АДВ. П.: Доверителят ми оспорва жалбата по съображенията изложени във възражението изготвено от адв. В. като негов пълномощник. Твърдението на

жалбоподателката С., че към момента на налагане на възбрана е упражнявала владенията върху имота не отговаря на действителното положение. Собствеността е възстановена по § 4К, ал. 7 ЗСПЗЗ № ФС-150/07.04.2005 г. на кмета на район А.. В становището на ЧСИ се твърди, че заповедта е влязла в сила на 10.05.2005 г. До възстановяване на собствеността давност не тече. Заповедта не е влязла в сила тогава, има приложената такава заповед, която е влязла в сила на 15.10.2009 г., тъй като е била обжалвана и с решение по адм. д. 661/2005 г. на ВОС, АО, което е обжалвано и заповедта е била потвърдена с решение на ВАС от 15.10.2009 г. по адм. д. № 4682/09 г. на ВАС, с което решението на ВОС е било оставено в сила. Известно е, че давност не тече до възстановяване на собствеността. Заповедта е влязла в сила на 15.10.2009 г. По делото има приложен КНА, издаден на 01.02. 2008 г. за този имот, който не е само на името на жалбоподателката, а на всички наследници, като в него е посочена и въззивницата. Няма как тя да е станала собственик, когато имотът е възстановен на всички . Няма доказателства, че към момента на възбраната жалбоподателката е владеела имота. Моят доверител твърди, че не владеела към тази дата, но дори да го е владеела, тя е владеела собствената си част и е била държател на частите на останалите наследници, няма доказателства да е владяла имота изцяло за себе си. Моля да се даде възможност на доверителя ми да води двама свидетели за опровергаване твърденията на жалбоподателката, че към 31.01.2014 г. е осъществявала фактическа власт върху имота като владеец. Моля да ми се даде възможност да представя доказателства за влизане в сила на заповедта по § 4 К ЗСПЗЗ на двете решения които посочих.

Представям решение по адм. д. № 661/2005 г. на ВОС, Административно отделение и Решение № 12089/15.10.2009 г., постановено по по адм.д. № 4672/2009 г. на ВАС. Заповедта по §4К е била обжалвана от Ю. С. и по тази жалба са постановени двете решения.

Съдът намира, че следва да се приемат по делото днес представените доказателства, както и представените с въззивната жалба като относими и допустими към предмета на спора.

По направените възражения относно допустимостта на жалбата от страна на процесуалния представител на П. С. и Х. Д., съдът ще се произнесе с решението си по същество, тъй като същите касаят основателността на жалбата.

Искането на въззиваемия Г. А. за допускане на гласни доказателства за опровергаване твърденията на жалбоподателката следва да се остави без уважение като преклудирано, тъй като същото не е направено с депозирания отговор на жалбата в срок.

Предвид изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и прилага като доказателства по делото днес представените решение по адм. д. № 661/2005 г. на ВОС, Административно отделение и Решение № 12089/15.10.2009 г., постановено по по адм.д. № 4672/2009 г. на ВАС.

ПРИЕМА и прилага като доказателства по делото представените с въззивната жалба: НА № 55, том I, рег. № 461, дело № 55/2016 г., Разрешение за строеж № 117/08.07.1977 г., данъчно съобщение, писмо от Община В., Дирекция МД, служебна бележка от Община В., Район А. от 31.03.2010 г. и молба за вписване, отбелязване или заличаване от 31.01.2014 г.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на въззиваемия Г. А. за допускане на гласни доказателства за опровергаване твърденията на жалбоподателката, като преклудирало.

АДВ. И.: Представям декларация по чл. 14 ЗМДТ от 12.05.2016 г., приложение № 4 към данъчна декларация по чл. 14 и чл. 27 и §2 ПЗРЗМДТ от 20.05.1998 г., служебна бележка от 31.03.2010 г. от Община В., район А. и писмо от 10.11.2022 г. от Община В., район А..

Водим свидетелите Л.А.К. и В.А.Ф.

Съдът намира, че следва да се приемат по делото днес представените доказателства като относими и допустими към предмета на спора и се допуснат до разпит водените свидетели, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и прилага като доказателства по делото представените декларация по чл. 14 ЗМДТ от 12.05.2016 г., приложение № 4 към данъчна декларация по чл. 14 и чл. 27 и §2 ПЗРЗМДТ от 20.05.1998 г., служебна бележка от 31.03.2010 г. от Община В., район А. и писмо от 10.11.2022 г. от Община В., район А..

ДОПУСКА до разпит като свидетели на въззивницата Л.А.К. и В.А.Ф. и вписва същите в СЛП.

Съдът пристъпи към разпит на свидетелката и сне самоличността ѝ: Л.А.К. – ЕГН *****, вдовица, неосъждана, българка, българска гражданка, без родство и дела със страните по делото, предупреждена за наказателната отговорност по чл. 290 НК, обещава да говори истината.

Лея съм на П. и Х., а Ю. ми е първа братовчедка.

Ю. и П. притежават имот в м. П.. Той е от лея ми. Цялото място е имоти на баба ми. Цял живот ходят и си го работят. Първо лея ми и свако ми работиха имота и след като починаха, Ю. и П. го работят. Аз също имам наследство. Мястото е общо 5 дка. На четирите деца е разделено мястото. П. и Х. също имаха там место и всеки си работеше местото. Лея ми М. и свако Г. работиха имота преди Ю.. Моят имот е съседен на този работен от Ю.. Декар и нещо е имотът на Ю. – правоъгълен, дълъг. Навремето имаше синори, а сега е

заграден. Всеки си знаеше имота и си го работеше. Оградата е поставена от П., съпруга на Ю.. Има над 10 години откакто е поставена. Според мен баба ми е казала на кого кой имот да вземе от всичките ѝ деца и всеки си знаеше имота и си го работеше. Всички деца на баба ми са починали. Така бяха разделени имотите преди да почине баба ми. Братовчед ми В., бащата на П. и Х. си продаде имота на Б.В.. В. е син на сестрата на майка ми. Не ми е известно П. и Х. да са имали претенции към имота на Ю.. Не съм виждала да посещават имота. Х. видях преди 2-3 години и ми каза, че работи в Чехия. След като В. си продаде неговия имот, мисля, че те нямат имот там. Х. е син на В.. П. е дъщеря на В.. Не зная да имат имот там. Не зная някой друг да има претенции за имота. Има барака, която сигурно е на 30-40 години, бяхме още малки когато бараката беше там. Вуйчо ми Н. е строил бараката и я даде на сестра си М., която е майка на Ю., а вуйчо ми си построи тухлена вила. Аз зная, че за имота се грижат само П. и Ю., други не съм виждала. Аз живея в Г.. Аз имам и една друга вила и с дъщеря ми ходим от време на време, през 3-4 дни. Дъщеря ми всяко лято си идва и стои почти цяло лято.

Постройката в имота е барака, става за лятото, но за зимата не. Преди да се направи ограда директно се минаваше през синорите. Не зная на кого са били възстановени точно тези 1200 кв.м. Зная, че целият имот от 5 дка е възстановен на С..

Мисля, че имотът на баба ми С. не е влизал в ТКЗС. Не ми е известно за подаване на заявление пред ПК за този имот. Не съм подавала молба за издаване на КНА. Не зная да е водено дело за този имот. Не ми е известно Ю. да е казвала на Х. и П., че нямат дял. Не ми е известно да са гонени. Не ми е казвано нищо по повод имота дали имам или нямам дял. Не сме били гонени от имота.

Съдът пристъпи към разпит на свидетеля и сне самоличността му: В.А.Ф.– ЕГН *****, 76 г., разведен, неосъждан, българин, български гражданин, без родство и дела със страните по делото, предупреден за наказателната отговорност по чл.290 НК, обещава да говори истината.

Семейство С. познавам от 1974 г., т.к. бяхме колеги в Завод „Д.“. Оттогава ги познавам. Познавам и родителите на Ю. С.. Известно ми е, че дядо Г., бащата на Ю. притежава място на Г., лозе и по-късно им съдействах и помогнах в ремонтирането на една къщичка в мястото. Оттам зная, че е собственик на мястото. Ремонтът беше около 1976-77 г. Две стаички са в дървена барака. След това съм ходил стотици пъти. Бях помолен от дядо Г. да помагам на С. за лозето, тъй като е голямо. Аз съм от В. и за мен беше удоволствие да ходя да помагам там, ходя и до днес. Последно бях преди 2-3 седмици, защото имаше материал за ракия и трябваше да помогна, както и за обирането на гроздето. Аз познавам всички съседи на г-н С., тези които са роднини и тези които не са. Всички се отнасяха към него като към собственик на мястото. Никога не съм виждал някой да е идвал да има претенции за имота. Към 2014 г. имотът се обработваше от П.С. и от мен.

Не съм питал дядо Г. откъде има имота, не всеки проявява любопитство.

Местото е около декар двеста и нещо. Заградено е отвсякъде, аз съм участвал в изграждането на оградата. Мога да посоча съседите - от едната страна г-жа Л., познавам я. Когато се влиза в мястото на П. точно насреща в задната част е Л.. От дясната страна е на техен роднина - Д.. От лявата страна е техен съсед, на когото забравих името и не е техен роднина, а от другата страна на пътя е В..

АДВ. И.: Няма да соча доказателства. Представям списък с разноски по чл. 80 ГПК.

АДВ. Н.: Няма да соча доказателства. Представям списък с разноски по чл. 80 ГПК.

АДВ. П.: Няма да соча доказателства. Представям списък с разноски по чл. 80 ГПК.

Съдът намира, че следва да се приемат по делото представените списъци с разноски и доказателства за извършването им, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА по делото представените списъци с разноски и доказателства за извършването им.

Съдът, предвид поведението на страните, счете спора за изяснен от фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. И.: Моля да уважите въззивната жалба и отмените действията на ЧСИ. Жалбата е допустима Доказателствата по делото следват, че към датата на налагане на възбраната доверителите ми са упражнявали фактическата власт върху целия имот. Относно собствеността моля като вземете предвид доводите изложени в жалбата и да достигнете към извода, че същите са притежавали пълна собственост върху имота към 2014 г., респективно длъжниците по изпълнителното производство не са имали права на собственост върху процесния имот. Моля да уважите въззивната жалба и присъдите разноски.

АДВ. Н.: Моля да оставите без уважение въззивната жалба като недопустима и неоснователна и ни присъдите разноски.

АДВ. П.: Моля да прекратите производството по делото, тъй като жалбата е недопустима. Жалбоподателката не е трето лице по смисъла на чл. 455, ал. 4 ГПК. В този случай да се има предвид възражението на колегата В.. Ако приемете жалбата за допустима, тя е неоснователна. Жалбоподателката твърди, че е придобила собственост на 31.03.2016 г., но няма как да е изтекъл давностен срок към тази дата. От събраните доказателства се установява, че процесният имот е бил възстановен с решение на ПК на всички наследници на С. П.. След влизане в сила на ПНИ е издадена заповед по § 4 К, ал. 7 от ПЗР ЗСПЗЗ която е била обжалвана от Ю. С., която е адресат на заповедта наред с другите наследници на С. П.. Жалбата е оставена без уважение и е влязла в сила на 15.10.2009 г. Ако може да се говори за упражняване на владение, което да доведе до придобиване по давност, то е възможно чрез владение след 15.10.2009 г. Давност по отношение на останалите собственици на имота не тече до 2009 г. Преди влизане в сила на тази заповед, дори да допуснем, че Ю. С. е упражнявала фактическата власт върху имота, тя не е била владеец на имота. През 2008 г., преди влизане в сила на заповедта по § 4К, ал. 7 ПЗРЗСПЗЗ е бил издаден КНА, приложен по делото, издаден на 01.02.2008 г с № 140 на всички наследници на С. П., включително и на Л.К.. Тя е била страна и по административното дело, което е имало за предмет жалбата срещу заповедта. На 31.01. не е наложена възбрана върху целия имот, а само върху ¼ ид. част от имота, т.е нейната част не е предмет на публична продажба. Няма доказателства, че тя е била владеец на целия имот. Тя е упражнявала владение върху своята ид. част, а е била държател на частите на останалите наследници. Няма доказателства, че тя е противопоставяла владението си на останалите наследници. В случая Х. Д. и П. С. са съсобственици на имота и липсват доказателства, че тя е манифестирала по несъмнен начин, че владее имота за себе си. Подаването на декларация през 1998 г. и през 2008 г. до ДМДТ не е индиция за владение, още повече, че тогава наследниците на С. П. не са били собственици на имота, тъй като административното производство по възстановяване на собствеността все още не е било приключило. Моля да оставите без уважение жалбата.

Съдът счете делото за изяснено и ще произнесе решението си в едномесечен срок.

ПРОТОКОЛЪТ е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.40 часа.

Председател: _____

Секретар: _____